

OCENE
RECENSIONI
REVIEWS

Alenka Divjak:

SUSTAINABLE TOURISM BETWEEN ESPERANTO AND ENGLISH. LAP Lambert Academic Publishing, 2020, 132 strani.

Monografija dr. Alenke Divjak z naslovom *Sustainable tourism between Esperanto and English* prinaša inovativno delo na interdisciplinarnem področju trajnostnega turizma, na katerem se prepletajo številne znanosti, vključno z lingvistiko, ki pa je pogosto potisnjena na obrobje. Prav zato knjiga, ki jezik postavlja v središče in analizira njegovo vlogo, predstavlja pomemben prispevek k razmisleku o ustrežnejši umestitvi ne zgolj esperanta, ampak na splošno jezikov in jezikoslovja v turizmu.

Monografija, izdana pri založbi Lambert Academic Publishing, obsega 132 strani in je razdeljena na 8 poglavij, ki si sledijo v naslednjem vrstnem redu: *The development and perspectives of Esperanto – some thoughts, Esperanto organizations and their links with international associations, Sustainable development, Beginnings of Esperanto in commerce and tourism, Esperantists as tourists, Esperanto as a useful tool in tourism – some thoughts, The prospects of Esperanto in the 21st century, Some concluding thoughts.*

Knjiga niza podatke o spreminjanju vloge esperanta skozi čas in vabi k razmišljanju o tem, kakšen je današnji položaj esperanta v družbi in turizmu, ki želi biti trajnosten. Prav zaradi specifičnega fokusa predstavlja svež in dobrodošel prispevek tako na področju jezikoslovja kot tudi na področju turizma, ki je izrazito interdisciplinarno področje, tesno povezano z jezikoslovjem in mnogimi drugimi znanostmi. Avtorica osvetljuje vlogo esperanta pred 1. svetovno vojno in med obema svetovnima vojnoma ter takratni pomen tega jezika primerja s sedanjim. Meni, da danes potencial esperanta v turizmu ni izkoriščen, ker da so dejavnosti promocije esperanta osredinjene na ozek krog tako imenovanih esperanto-turistov. V svoji raziskavi, ki jo utemeljuje predvsem na metodi analize vsebine in ki jo sama na več mestih v knjigi skromno imenuje esej, opozarja na spregledanost esperanta v medijih, šolstvu, strokovnih in znanstvenih publikacijah, za kar delno krivi angleščino kot *linguo franco*, ki je kot marsikje po svetu tudi v Sloveniji najbolj vpliven in priljubljen tuji jezik. In je posledično že dolgo prevladujoči jezik tudi v turizmu. Zakaj se torej avtorica, ki je hkrati učiteljica angleščine in izjemno dobra poznavalka obravnavanega področja, trudi s premišljanjem o vpeljavi esperanta v turizem? Na prvi pogled se morda zdi, da gre za Sizifovo delo, tudi avtorica že v predgovoru piše, da utegne kdo poreči, da se krega z

belim kruhom, toda zaključki, do katerih argumentirano pripelje, so zgovorni in kličejo k razmišljanju izven okvirjev, v katere se pogosto ujamemo tudi strokovne javnosti. Raba esperanta prispeva k splošni jezikovni osveščenosti in je ne zgolj tehtna jezikoslovna, ampak tudi relevantna družbeno-politična in ekonomska tema. Pristop k turizmu, zasnovan na esperantu, tako imenovani esperanto-pristop k turizmu, je lahko poskus, morda orodje, kako zajeziti trend množičnega turizma in ga obrniti k trajnostnemu, zelenemu, odgovornemu, petzvezdičnemu in butičnemu turizmu, ki ga predvideva tudi Strategija trajnostne rasti slovenskega turizma 2017–2021 in ki bi ga lahko poimenovali tudi »esperanto turizem«, kar bi označevalo turizem po trajnostnih načelih za majhne skupine.

Monografija dr. Alenke Divjak predstavlja priložnost za veselje, vrednotenje, učenje in nadgradnjo. Vsekakor je koristno čtivo za načrtovalce razvoja turizma in pripravljavce učnih načrtov za izobraževanje v turizmu ter hkrati dragocen zapis o dosedanjem in potencialnem razvoju esperanta, ki med drugim odpira pomembna vprašanja o prihodnjem razvoju civilizacij, narodov, kultur in jezikov.

Avtorici čestitam za opravljeno delo in pogum, da je kljub samoizpraševanju o smiselnosti pričujočega dela, realizirala njegovo izdajo.

Jasna Potočnik Topler

